

15. Kalkulacyjny wskaźnik rentowności przerobu wytworzonej produkcji towarowej oblicza się jako stosunek procentowy różnicy między wartością produkcji towarowej, obliczoną według cen fabrycznych, a kosztem własnym tej produkcji do wartości produkcji towarowej, obliczonej według cen przerobu (cen konfekcjonowania, normatywnych kosztów przerobu).

Rozdział 2.

Zakres zastosowania wskaźników rentowności.

16. W planowaniu finansowym i w systemach bodźców materialnego zainteresowania mogą być stosowane w przedsiębiorstwach przemysłowych następujące rodzaje wskaźników rentowności:

- 1) wskaźnik rentowności netto przedsiębiorstwa,
- 2) wskaźnik rentowności brutto przedsiębiorstwa,
- 3) wskaźnik rentowności przerobu przedsiębiorstwa,
- 4) wskaźnik stopy zysku przedsiębiorstwa.

17. W planowaniu finansowym i w systemach bodźców materialnego zainteresowania mogą być stosowane w centralach zjednoczeń następujące rodzaje wskaźników rentowności:

- 1) wskaźnik rentowności netto zjednoczenia,
- 2) wskaźnik rentowności brutto zjednoczenia,
- 3) wskaźnik rentowności przerobu zjednoczenia,
- 4) wskaźnik stopy zysku zjednoczenia.

18. W planowaniu kosztów produkcji towarowej mogą być stosowane w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach następujące rodzaje wskaźników rentowności:

- 1) kalkulacyjny wskaźnik rentowności wyrobu (grupy wyrobów) netto, brutto lub przerobu,

2) kalkulacyjny wskaźnik rentowności wytworzonej produkcji towarowej netto, brutto, przerobu.

19. Do celów analizy działalności gospodarczej mogą być stosowane w przedsiębiorstwach przemysłowych wszystkie wskaźniki rentowności, wymienione w ust. 16 i 18, a w centralach zjednoczeń — wszystkie wskaźniki rentowności wymienione w ust. 17 i 18. Ponadto do celów analizy działalności gospodarczej mogą być stosowane nie wymienione w niniejszej instrukcji współczynniki rentowności, zawarte w ramowych wytycznych do przeprowadzania analiz rocznej działalności.

20. Do badania efektywności produkcji wyrobu lub grupy wyrobów oraz do badania struktur cen mogą być stosowane wskaźniki rentowności wyrobu (grupy wyrobów) netto, brutto i przerobu, wymienione w ust. 18.

Rozdział 3.

Przepisy końcowe.

21. Dyrektywne wskaźniki rentowności dla zjednoczeń określone są w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu. Centrale zjednoczeń zobowiązane są do zastosowania w podległych przedsiębiorstwach przemysłowych jako wskaźnika dyrektywnego takiego samego rodzaju wskaźnika rentowności, jaki został dla nich określony w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu.

22. W zjednoczeniach, w których system bodźców materialnego zainteresowania nie jest oparty na wskaźnikach rentowności omawianych w niniejszej instrukcji, lecz na innych branżowych wskaźnikach wynikających z odrębnych przepisów, wskaźniki rentowności mają charakter orientacyjny.

212

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 sierpnia 1966 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie ziemiopłodów od gradobicia i powodzi.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6 i z 1965 r. Nr 7, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenie ziemiopłodów od gradobicia i powodzi:

- 1) w województwach: koszalińskim, olsztyńskim i szczecińskim — 5‰ sumy ubezpieczenia za okres roczny;

2) w pozostałych województwach (miastach wyłączonych z województw) — 7‰ sumy ubezpieczenia za okres roczny.

§ 2. Tracą moc dotychczasowe taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie ziemiopłodów od gradobicia i powodzi.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

213

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 26 lipca 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie organizacji i trybu działania komisji do spraw koordynacji rozdziału mieszkań.

Na podstawie § 15 ust. 6 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 27, poz. 134), po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 maja 1965 r. w sprawie organizacji i trybu działania komisji do spraw koordynacji rozdziału mieszkań (Monitor Polski Nr 27, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany: